

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 31P/118/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113204741
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Topolčanská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3113204741.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Renátou Topolčanskou vo veci starostlivosti súdu o t. č. plnoletého K. T., nar. XX.XX.XXXX, štátneho občana Slovenskej republiky, bytom V. - H. XXX, do plnoletosti v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, právne zastúpeného JUDr. Jozefom Herbulákom, advokátom so sídlom Brnianska 1K, Trenčín, dieťa rodičov: matky, B. Q. T., štátnej občianky Slovenskej republiky, bytom V. - H. XXX a otca, B. T., štátneho občana Slovenskej republiky, bytom Š. XX (Z. K. Š.), F., právne zastúpeného JUDr. Petrom Slaninom, advokátom so sídlom Braneckého 14, Trenčín, o návrhu matky a K. na určenie vyživovacej povinnosti takto

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý prispievať na výživné pre K. T. sumou 140,- Eur mesačne k rukám K., vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 22.02.2013.

Dlh na výživnom za obdobie od 22.02.2013 do 31.01.2015 vo výške 2.653,- Eur, súd p o v o ľ u j e odporcovi splácať popri bežnom výživnom k rukám K., v mesačných splátkach po 50,- Eur až do úplného vyrovnania tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

O trovách konania súd rozhodne do 30 dní od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 4CoP/35/2014-107 zo dňa 05.06.2014 zrušil rozsudok tunajšieho súdu č. k. 31P/118/2013-67 zo dňa 04.03.2014 a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplýva, že v ďalšom konaní súd prvého stupňa opätovne dôsledne prešetrí zárobkové a majetkové pomery otca v zmysle intencií uvedeného rozhodnutia. Ďalej súd vypočúje otca na jeho ďalšie činnosti, z ktorých má dosahovať príjem, resp. by tento príjem mohol dosahovať. Až po takomto doplnení dokazovania má súd prvého stupňa vyhodnotiť, v akej výške je v schopnostiach a možnostiach otca platiť výživné na plnoletého K..

V intenciách citovaného rozhodnutia odvolacieho súdu tunajší súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, ďalej vyžiadal správu o príjme matky dieťaťa, z ktorej vyplýva, že za obdobie od 06/2014 do 09/2014 táto dosiahla čistý priemerný mesačný príjem vo výške 779,75 Eur. Ďalej súd vyžiadal správu z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, z ktorej vyplýva, že matka dieťaťa poberá prídavok na dve deti (C. K. K.) v sume 47,04 Eur mesačne. Z potvrdenia o štúdiu vydaného E. F. Z. H. R. sa konštatuje, že K. T.A. študuje bakalársky študijný program D. B., vo forme štúdia dennej, v roku štúdia prvom, v akademickom roku 2014/2015. Súd ďalej zistil, že K. hradí za stravnú jednotku sumou 1,70 Eur kráť 3 (raňajky, obedy a večere) x 21 pracovných dní, celková výška 107,10 Eur mesačne. Za ubytovanie na internáte K. hradí sumu 134,20 Eur za dva mesiace ubytovania. Cestovné vlakom hradí vo výške 3,11 Eur x 8,- Eur, spolu 24,88 Eur, za cestovné električkou za obdobie od 22.09.2014

do 20.12.2014 uhradil sumu 35,90 Eur. Za mobil za obdobie mesiaca júl 2014 uhradil sumu 24,98 Eur. Za internet na internáte sumu 56,90 Eur, za úrazové poistenie v spoločnosti GENERALI uhradil ročné poistenie vo výške 22,58 Eur. Podľa predloženého vyčíslenia nákladov na životné potreby náklady K. za rok dosahujú 4.823,- Eur, mesačne teda 401,92 Eur. Z čestného prehlásenia L. T. a B. T. E.. (rodičov otca dieťaťa) sa konštatuje, že títo prehlasujú, že svojmu synovi a otcovi dieťaťa za obdobie od 12.09.2012 do 10.01.2014 poskytli finančnú výpomoc v celkovej výške 6.400,- Eur, pričom túto mu poskytujú aj naďalej s poukazom na to, že ho jeho exmanželka Q. T. a synovia C. K. K. dostali do finančnej a hmotnej núdze. Ich výpomoc sa týkala úhrady služieb právnika, odvodov do poisťovní, na úhradu životných nákladov a podobne. Z listu spoločnosti I. označeného ako Výpoveď Zmluvy o vykonávaní činnosti viazaného W. K. zo dňa 13.05.2014 sa konštatuje, že otcovi dieťaťa vypovedali uvedenú zmluvu, pričom sa na neho vzťahuje jednomesačná výpovedná lehota, ktorá začína plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po doručení tejto výpovede a skončí sa posledným dňom tohto mesiaca a uplynutím uvedenej doby sa končí spolupráca otca s uvedenou spoločnosťou. Z rozpisu príjmov otca sa konštatuje, že za obdobie od 01/2014 do 10/2014 dosiahol čistý mesačný príjem vo výške 92,96 Eur. Súd sa tiež oboznámil z obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 31P/138/2012.

Na pojednávaní konanom dňa 04.11.2014, ktoré sa konalo v neprítomnosti K., jeho právny zástupca uviedol, že K. je od 09/2014 študentom D. ročníka E. F. Z. H. R., s čím má spojené zvýšené výdavky. Okrem nákladov na cestovné, stravné, internet na internáte a mobil, má výdavky aj s nákupom školských pomôcok a skript vo výške 10,- Eur mesačne, oblečenia a obuvi 60,- Eur mesačne, hygienických potrieb 15,- Eur mesačne. Tiež má náklady súvisiace s jeho zdravotným handicapom - ortopedické vložky do topánok a výživové doplnky vo výške 30,- Eur mesačne, na stravu v mieste bydliska 50,- Eur mesačne. Celkové takto vyčíslené náklady predstavujú sumu 401,92 Eur mesačne. Poukázal na to, že K. sa zúčastňuje vyučovania od pondelka do piatku, je preto vylúčené, aby si popri štúdiu zabezpečil vlastný príjem, o to viac, že študuje náročnú vysokú školu, ktorá si vyžaduje prípravu aj vo voľnom čase. Na strane matky K. nedošlo od vyhlásenia posledného rozsudku k zmene pomerov, dosahuje približne rovnaký príjem, z ktorého v plnej miere hradí synove náklady, keďže otec sa na jeho výžive podieľa iba minimálnym výživným v sume 27,13 Eur mesačne, často je v omeškaní. Okrem K. má matka výdavky aj s plnoletým C., ktorý tiež študuje dennou formou na vysokej škole, pričom otec na jeho výživu žiadnym spôsobom neprispieva. Vzhľadom na uvedené má za to, že požadovaná suma 140,- Eur je plne dôvodná, s poukazom na to, že nepredstavuje ani polovicu oprávnených mesačných nákladov K.. Na pojednávaní konanom dňa 20.01.2015, ktoré sa konalo v neprítomnosti K., jeho matka uviedla, že cestovné má syn zadarmo iba vtedy, ak nie je vlak naplnený. Jeho právny zástupca uviedol, že u K. nejde iba o ortopedickú pomôcku, ale jeho celkový handicap, kedy musí brať výživové doplnky, mať špeciálnu stravu, mal by chodiť plávať a do posilňovne, na čo však nemá prostriedky. Ku skutočnostiam uvádzaným otcom, že nemôže vykonávať podnikateľskú činnosť v dielni rodinného domu z dôvodu zlých vzťahov s matkou dieťaťa uviedol, že otec už dňa 10.11.2009 podal na živnostenskom úrade čestné prehlásenie, v ktorom oznámil, že spoločná nehnuteľnosť sa nevyužíva na podnikanie a že prevádzka bola zrušená. Právom záverečnej reči navrhol, aby súd určil výživné vo výške 140,- Eur mesačne a zároveň žiadal, aby súd otca zaviazal na náhradu trov konania. V konaní boli jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané oprávnené potreby K., ktorého výška mesačných výdavkov sa pohybuje na úrovni 400,- Eur. K. je študentom vysokej školy, nemá možnosť si získať vlastný príjem a výživou je tak odkázaný na svojich rodičov. Pričom túto povinnosť si doposiaľ, odhladnuc od minimálneho výživného plateného otcom, plnila v plnej miere iba matka dieťaťa a to i z prostriedkov, ktorými jej musia vypomáhať jej rodičia. Z výdavkov dieťaťa otec spochybnil iba cestovné výdavky a výdavky na mobil, preto ostatné výdavky považujú za nesporné. Na strane otca je potrebné zdôrazniť, že nevynakladá dostatočné úsilie na to, aby si zabezpečil príjem zodpovedajúci jeho schopnostiam, kvalifikácii, zručnostiam a zdravotnému stavu. Vychádzajúc i z porovnania sumy 140,- Eur, ktorá predstavuje náklady na maloletého G. sú vyčíslené výdavky na plnoletého K. primerané. Poukázal tiež na dôležitú skutočnosť, že od vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku dňa 04.03.2014 došlo u K. k podstatnej zmene pomerov a k nárastu výdavkov, nakoľko medzi tým začal denné štúdium na vysokej škole. Z toho dôvodu výživné pôvodne určené v sume 80,- Eur už nemôže obstať. Výživné v sume 140,- E mesačne nepokrýva ani len tretinu nákladov, ktoré K. na svoje živobytie má a je spravodlivé od otca žiadať, aby sa na výžive svojho syna podieľal aspoň v ním navrhovanej výške. Vzhľadom na veľkú časovú rezervu, ktorú má odporca počas pracovného dňa, alebo vzhľadom na možné príjmy ktoré dosahuje a nepriznáva, je nesporné v jeho schopnostiach plniť si vyživovaciu povinnosť v požadovanej výške. Právo na náhradu trov konania odôvodnil tým, že po nadobudnutí plnoletosti K. konanie nadobudlo všetky znaky sporového konania, ide najmä o dispozíciu s návrhom, povinnosť predkladať dôkazy a podobne, preto je dôvodné, aby v

prípade, že súd návrhu vyhovie zaviazal otca i na znášanie trov konania, ktoré vyčísli do 3 dní od vyhlásenia rozsudku.

Na pojednávaní konanom dňa 04.11.2014 otec uviedol, že dosahuje príjem vo výške 92,96 Eur a jednoducho nemá na to, aby platil viac ako minimálne výživné. Poukázal na to, že má ešte ďalšie dieťa, o ktoré sa musí starať. Tiež poukázal na to, že K. má nasparené peniaze, ktoré má k dispozícii, pričom ide o peniaze, ktoré ne neho previedla matka za trvania manželstva zo spoločných peňazí. Odporca ďalej uviedol, že za obdobie od 01/2014 do 10/2014 dosiahol celkový príjem vo výške 4.018,- Eur, z toho boli paušálne výdavky vo výške 40% mesačne - 192,50 Eur mesačne, zákonné odvody hradí vo výške 195,82 Eur mesačne a teda mesačný čistý príjem dosahuje vo výške 92,96 Eur - ide o príjem z opravy obuvi. Ďalej otec poukázal na to, že z dôvodu zaheslovania jeho počítačov, mu bola spoločnosťou I. daná výpoveď, takže z tejto spoločnosti naposledy dosiahol príjmy v roku 2013. Pokiaľ ide o spoločnosť K. uviedol, že tento model využíva iba na nákup výrobkov pre vlastnú spotrebu. Z tejto činnosti teda momentálne nemá žiadne príjmy. Jeho predošlé príjmy z tejto spoločnosti boli zohľadnené v daňovom priznaní za rok 2013, pričom išlo o príjem vo výške cca 150,- Eur za rok. Pokiaľ ide o príjem z I., ten predstavoval sumu cca 250,- Eur za celý rok. Vo svojej výpovedi ostro protestoval voči odôvodneniu rozhodnutia krajského súdu, kde sa uvádza, že jeho príjem je vyšší ako deklaruje v daňovom priznaní a že jeho výdavky prevyšujú jeho príjmy. Iba pravdivo uviedol potreby jeho súčasnej rodiny, kde jeho priateľka je na invalidnom dôchodku a starajú sa o dve deti. V podstate sú v hmotnej núdzi a preto aj poukázal na to, že má pôžičku od svojich rodičov, ktorí mu finančne vypomáhajú, a ktorú doposiaľ spláca. Finančne tak potreby jeho rodiny zabezpečuje priateľka a jeho otec. Otec ďalej uviedol, že v podnikaní sa mu prestalo dariť v roku 2011, kedy túto situáciu chcel zlepšiť podnikaním v spoločnosti K. a I., ale toto mu sťažili synovia a ich matka, ktorí ho vyhodili z domu a dielne a zaheslovali mu počítač. Je vyučený M. G., v tomto odbore nepracuje od roku 1992, kedy dostal výpoveď. V tomto odbore je však situácia taká, že je málo práce a problém nájsť, či udržať si v ňom zamestnanie. V roku 1992 začal pracovať na základe voľnej živnosti v oblasti opravy obuvi. O rekvifikáciu otec neprejavil záujem, lebo stále dúfa, že sa jeho situácia zlepší. Zdravotný stav otca je dobrý. Tiež poukázal na to, že sa syna K. snažil kontaktovať, ale z jeho strany ide o nezáujem. K otázke krokov k zlepšeniu svojej situácie otec uviedol, že za posledné roky dvakrát nanovo vybudoval celú dielňu, pričom poukázal, že napriek tomu nie je v minuse. Podnikateľské činnosti v K. spočívali z predaja produktov a zo sponzorovania, ale potom ako mu bol zaheslovaný počítač, začal mať problémy a nikto s ním nechcel spolupracovať. Pripustil, že uvedené podnikanie v K. mohol prevádzkovať aj na inom počítači, ako mal zaheslovaný, ale on iný počítač k dispozícii nemal. Ďalej poukázal na to, že matka dieťaťa má tiež práva vyplývajúce z činnosti K. a môže si teda týmto spôsobom privyrábať. Na pojednávaní konanom dňa 20.01.2015 otec predložil výpisy z účtov svedka a jeho manželky, z ktorých vyplýva, že v uvedenom rozsahu a období tieto osoby vybrali z účtov finančné prostriedky v sume cca 6.400,- Eur. Uvedené teda potvrdzuje, že svedok s manželkou otcovi dieťaťa skutočne požičiavali finančné prostriedky, lebo jeho finančná situácia bola krajne neúnosná. Nemajú o tom však iný doklad, pretože si v rodine dôverujú, tak to bolo aj vtedy, keď otec s matkou dieťaťa požičali svedkovi peniaze na kúpu bytu, bez toho, aby o tom spísali nejaké prehlásenie, pričom svedok im tieto peniaze vrátil. Otec opätovne poukázal na to, že jeho príjmy z podnikateľskej činnosti momentálne nestačia na uspokojovanie potrieb jeho rodiny a v podstate jeho zlá situácia sa nezmenila do súčasnosti. Prezentoval iba dlh, ktorý má voči svojím rodičom. Iné dlhy otec nemá. Na otázku súdu, podľa neho letecký mechanik dosahuje príjem cca 500,- Eur. Otec uviedol, že by si vedel predstaviť, že by začal vykonávať prácu v odbore, v ktorom má dosiahnuté vzdelanie, ale problém vidí v tom, že od roku 1992 pracuje v O. priemysle a vývoj F. K. E. ide obrovským tempom dopredu, pričom aj súčasný kmeňoví zamestnanci sa vyškoloľujú a je ich nadbytok. Ďalej uviedol, že sa zaujímal aj o rekvifikáciu. Snaží sa hľadať si prácu, zaujímal sa o ňu napríklad v spoločnosti, ktorá vyrába sedačky, kde ho však nevzali, pretože nemá na to kvalifikáciu. Ešte mal možnosť pracovať pri STK vozidiel, tu by však musel absolvovať školenia, ktoré by si musel uhradiť sám, pričom ak by neurobil skúšky, nikto by mu nevrátil peniaze a uvedenú prácu by aj tak nemohol vykonávať. Ďalej uviedol, že finančne neprosperuje asi 4 až 5 rokov. Za prenájom hradí mesačne sumu 70,- Eur vrátane energií. Asi pred dvomi mesiacmi sa zaujímal o prácu E.. Na svoju osobnú potrebu minie 50,- Eur. So svojou priateľkou na syna G. vynakladajú mesačne sumu cca 140,- Eur. Priateľka poberá iba invalidný dôchodok. Licenciu v K. stále má, zvažuje, že ju odovzdá synovi K.. Podľa jeho názoru má K. vysoké výdavky za mobil, zdravotný handicap, pretože on ako obuvník mu ortopedické pomôcky vyrábala zdarma, čo môže robiť aj do budúcnosti. Tiež poukázal na to, že cestovné má ako študent t. č. zdarma. Ďalej spochybnil poplatky za internet a mobil, ktoré považuje za neprimerané, vzhľadom ku svojej životnej úrovni. Tiež je presvedčený, že syn má neprimerané náklady pokiaľ ide o hygienu a oblečenie s poukazom na príjem

a majetkové pomery otca. Otec ďalej platí minimálne výživné, pričom v mesiaci január 2015 ho ešte nezaplatil. Právom záverečnej reči navrhol súdu, aby ho zaviazal výživným v minimálnej výške 27,13 Eur, pričom by nebolo potrebné riešiť zročné výživné. Zároveň navrhol, aby o trovách konania súd rozhodol podľa úspešnosti, čo znamená, že K. bude povinný mu uhradiť trovy konania, ktoré vyčíslil v lehote troch dní od vyhlásenia rozsudku. Poukázal na to, že v čase, keď bol povinný vystať sa z rodinného domu, v tomto ešte vykonával podnikateľskú činnosť, pričom toto nespochybnila ani matka ani syn. Opätovne deklaroval, že jeho mesačný zisk je 92,- Eur. Ďalej uviedol, že nie je možné akceptovať tvrdenia právneho zástupcu K. o tom, že buď nepracoval alebo sa mu nechcelo, pretože mu nič nebránilo, aby v tomto smere žiadal doplniť dokazovanie. Súd si pre účely tohto konania pripojil súdne spisy iných konaní, z ktorých vyplýva, že nielen K. ale aj jeho brat C. sami vyhlásili, že situácia v podnikaní ich otca sa v období cca roku 2012 zhoršila. Z uvedeného vyplýva, že otec nie je z objektívnych dôvodov schopný dosahovať vyšší príjem, ako bol zistený v tomto súdnom konaní. V rozhodnom období bol vylúčený z rodinného domu, kde mal umiestnenú prevádzku a v tomto čase bol nútený riešiť 3x umiestnenie jeho prevádzky v náhradných priestoroch, bol nútený zvládnuť nepriaznivú finančnú situáciu a zvládnuť aj výchovu jeho súčasného syna. Opätovne poukázal na to, že od roku 1992 podniká v O. a je jasné, že vzhľadom na technický pokrok už pre neho nie je možné zamestnať sa v pozícii M. F.. Tiež bolo v konaní preukázané, že si hľadá aj náhradné riešenie týkajúce sa schopnosti uživenia jeho novej rodiny, samozrejme aj zabezpečenia výživného pre syna K., ale za danej situácie sa mu to nepodarilo. O jeho snahe svedčí aj to, že mimo svojho odboru sa snaží nadobudnúť kvalifikáciu v zmysle možnosti vykonávania kontrolnej činnosti pri STK avšak na to, aby túto činnosť mohol vykonávať je treba absolvovať školenia, odbornú skúšku, a nie je isté či by si našiel v tomto odbore zamestnanie. Jeho situácia teda nedovolí, aby platil výživné vo vyššom rozsahu ako je minimálne výživné. Dodal, že táto situácia vyplynula z vykonaného dokazovania, keď potenciálna možnosť dosahovania vyššieho príjmu nebola nikým preukázaná.

Matka dieťaťa uviedla, že od posledného pojednávania sa na jej strane nič nezmenilo.

Zástupca kolízneho opatrovníka sa stotožnil s výškou výživného 80,- Eur do dovŕšenia plnoletosti dieťaťa s účinnosťou od podania návrhu.

Na pojednávaní konanom dňa 20.01.2015 súd vypočul svedka B. T. E., otca otca dieťaťa, ktorý uviedol, že otca dieťaťa podporovali spolu s manželkou, ktorá dňa 15.06.2014 zomrela. Ďalej uviedol, že už nepracuje, zamestnaný bol do konca 02/2014 ako E. a dosahoval príjem vo výške cca 240,- Eur mesačne. Za obdobie od 22.02.2013 s manželkou úspory nemali, mali nasporené iba na pohreb. Manželka bola dlhodobo chorá a poberala starobný dôchodok vo výške 265,- Eur mesačne. Tiež uviedol, že t. č. žije sám v trojizbovom byte, ktorý vlastnili spolu s manželkou. Náklady bývania predstavovali 50,- Eur do spoločného fondu, plyn 50,- Eur mesačne, 30,- Eur elektrina. Svedok poberať dôchodok vo výške viac ako 600,- Eur mesačne. V čase, keď žila jeho manželka mali príjem cca vo výške 1.000,- Eur (dva dôchodky plus príjem svedka), z čoho hradili náklady na bývanie cca vo výške 150,- Eur. Manželka na lieky doplácala cca 60,- Eur mesačne. Svedok lieky neužíva. Pokiaľ ide o rozsah jeho výpomoci otcovi uviedol, že čiastky, ktoré mu poskytovali s manželkou boli v rôznych výškach podľa potreby. V súčasnosti, po smrti manželky, už otcovi dieťaťa finančne nevypomáha, pretože už mu to finančne nevychádza. Predtým synovi požičiavali podľa potreby, koľko potreboval, súhrnne mu požičali 6.400,- Eur, ktoré mu odovzdali v hotovosti bez akéhokoľvek dokladu, pretože si dôverovali. Hoci si nevedol evidenciu výšku požičanej sumy mu povedala manželka, čo aj otec dieťaťa potvrdil. Uvedenú pôžičku mu otec doposiaľ nevrátil. Svedok ďalej uviedol, že otca dieťaťa vyhodili z vlastného bez koruny, bez šiat, polícia ho zobrala z dielne ako vraha, čo zabezpečila matka spolu s deťmi. Nechala ho na ulici ako bezdomovca, nemohol si zobrať ani šaty a obuv. V dedičskom konaní po manželke svedka nebola uvedená pôžička zohľadnená, pretože podľa jeho vyjadrenia išlo o peniaze, ktoré požičali synovi a v dedičstve to teda nemalo, čo robiť. Na otázku, či dedičská dohoda je potom spravodlivá, voči druhému dieťaťu svedka, tento uviedol, že syn môže vrátiť dcére 3.200,- Eur, čo uviedol ako príklad. Svedok ďalej uviedol, že neuvažuje o tom, aby synovej rodine ponúkol možnosť bývať v jeho byte, pretože syn má svoje. Svedok ďalej uviedol, že jeho dcéra má vedomosť o tom, že svedok podporuje otca dieťaťa. Pri pojednávaní dedičstva po manželke svedka uzatvorili dohodu, neriešili v dedičstve žiadne problémy.

Podľa § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa

na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V danej veci mal súd vykonaním dokazovaním za preukázané, že pľnoletý K. pochádza z manželstva rodičov, ktoré bolo rozvedené. Vyživovacia povinnosť k nemu nebola upravená. K. žije spolu so svojou matkou a pľnoletým bratom C. v spoločnej domácnosti. Matka dosahuje príjem 721,84 Eur mesačne a hradí všetky potreby K.. Otec si vyživovaciu povinnosť k nemu plní od mája 2012 v minimálnej výške 27,13 Eur. K. má XX rokov a navštevuje dennú formu štúdia na vysokej škole. Má i zdravotné problémy, v dôsledku čoho má zvýšené výdavky. Zvýšené výdavky má aj v súvislosti so štúdiom v Bratislave - cestovné, stravné, ubytovacie a podobne. Otec od roku 1992 podniká v oblasti O. činností, pričom v súčasnosti vykazuje podnikateľský zisk vo výške 92,96 Eur netto mesačne. Deklaroval, že iný príjem nemá, pretože v spoločnosti I. dostal výpoveď a v spoločnosti K. je stále registrovaný, pretože matka dieťaťa odmietla dať súhlas na skončenie registrácie a tak túto spoločnosť využíva otec iba na nákup materiálu pre svoju potrebu. Finančne mu teda vypomáhali jeho rodičia a to do júna 2014, kedy zomrela jeho matka. Rodičia mu takto zapožičali sumu 6.400,- Eur, ktorú doposiaľ nezačal splácať. Svoje mesačné náklady súvisiace s podnikaním na cestovné autom a nájomné za dielňu napriek výzve súdu otec riadne nepreukázal. Otec ďalej uviedol, že mesačné náklady na jeho najmladšieho syna G. zo súčasného vzťahu predstavujú sumu 140,- Eur, pričom maloletý je vo veku 2 rokov. V tomto smere súd poukazuje na tú skutočnosť, že na syna vo veku X rokov otec prezentuje výdavky vo výške 140,- Eur mesačne, pričom na dospelého 19-ročného syna je ochotný platiť výživné iba v minimálnej výške 27,13 Eur, čo je vo vzťahu k veku oboch detí neúmerň rozdiel. Pokiaľ ide o otcom prezentovanú skutočnosť, že mu jeho rodičia požičali sumu cca 6.400,- Eur na pokrytie jeho životných nákladov, túto skutočnosť otec podľa názoru súdu taktiež riadne nepreukázal. Svedok, otec otca dieťaťa, potvrdil síce, že mu uvedenú sumu s manželkou požičali, a to iba na základe dôvery, teda bez akéhokoľvek dokladu. Túto podporu však otcovi poskytovali iba do 06/2014 (kým žila matka otca). Nie je teda zrejmé, z čoho otec v súčasnosti hradí svoje osobné výdavky, bez podpory svojich rodičov s poukazom na ním deklarovaný dosahovaný príjem. Otec tiež predložil bankové výpisy z účtu jeho rodičov, z ktorých bolo zistené, že súčet debetných operácií za celý rok 2012 je cca 6.500,- Eur; to však ešte nepreukazuje, že tieto finančné prostriedky mohli byť použité výlučne iba na poskytnutie pôžičiek otcovi dieťaťa. Okrem toho uvedená pôžička v značnej výške nebola riešená ani v rámci dedičského konania po matke otca dieťaťa, kde dedičia uzatvorili dohodu, v ktorej však dlh syna voči matke žiadnym spôsobom neriešili a deti nebohej dedili rovnakým dielom. Pri určení výšky vyživovacej povinnosti súd prihliadal na tú skutočnosť, že otec dieťaťa skutočne dlhodobo nerieši svoju zlú finančnú situáciu hľadaním si prípadne iných podnikateľských aktivít, či riadneho zamestnania. Tu súd poukazuje tiež na to, že z otcom predložených dokladov vyplýva, že napríklad v mesiaci február 2014 vykonal iba jeden podnikateľský úkon v hodnote 100,70 Eur, pričom má

už novú rodinu a ďalšiu vyživovaciu povinnosť. Otec by sa za danej situácie nemal spoliehať, alebo veriť, na to, že jeho podnikateľská situácia sa raz lepší, ale skutočne by mal vyvinúť všetko svoje úsilie na to, aby si mohol riadne plniť vyživovaciu povinnosť k svojim deťom a tiež to, že by im mal zabezpečiť rovnakú životnú úroveň a to aj s poukazom na to, že jeho nepriaznivá finančná situácia trvá podľa jeho vlastného vyjadrenia už cca 5 rokov, pričom uviedol, že inú prácu si hľadal iba v spoločnosti na výrobu sedačiek, v sklade či v stanici technickej kontroly. Súd pri určení výšky výživného prihliadol na odôvodnené a riadne preukázané potreby K., pričom nebral do úvahy pochybnosti otca týkajúce sa platby za internet, ktorá bola riadne preukázaná, či výdavky súvisiace so zdravotným stavom, a to aj z toho dôvodu, že z celkových mesačných výdavkov syna vo výške 400,- Eur, ho súd nezaviazal výživným ani na hranici jednej polovice tejto sumy. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd určil výšku vyživovacej povinnosti sumou 140,- Eur, teda v zmysle návrhu, s účinnosťou od 22.02.2013 (teda od podania návrhu), nakoľko matka dieťaťa v konaní nepreukázala v zmysle citovaného ustanovenia § 77 ods. 1 druhej vety Zákona o rodine také dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by jej bránili podať návrh skôr. Podľa názoru súdu je výška výživného stanovená sumou 140,- Eur v možnostiach a schopnostiach otca a to s prihliadnutím na jeho zárobkové a majetkové pomery. Výživné bolo určené od podania návrhu, teda od 22.03.2013, pričom zročné výživné vyčíslené sumou 2.653,- Eur (23 mesiacov x 140,- Eur plus 7 dní x 5,- Eur = 3.255,- Eur mal otec zaplatiť mínus ním uhradené minimálne výživné v celkovej výške 601,60 Eur /4 mesiace x 26,65 Eur plus 7 dní x 0,95 Eur plus 18 mesiacov x 27,13 Eur/), súd povolil otcovi splácať za použitia § 160 ods. 1 O.s.p. v splátkach za podmienok stanovených vo výroku tohto rozsudku. Do dlhu boli započítané sumy, ktoré otec na výživnom zaplatil, a ktoré neboli sporné.

Podľa § 151 ods. 3 O.s.p., v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne (v troch vyhotoveniach).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods. 1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu. V časti rozhodnutia o výchovnom prostredí maloletých detí, je možné podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Toto rozhodnutie je v časti o výživnom predbežne vykonateľné.